

Inledning: Avsnittet utgör en del av Jesu översteprästerliga förbön. Denna bön är avslutningen på det så kallade avskedstalet, kap 13-16. I denna bön får vi veta Jesu sista önskan. Vi får också veta hur det kommer att bli eftersom Fadern svarar på Jesu bön.

1. Jag ber för dem

- a) Jesus bad alltid för människor. Här ber han inte för världen det vill säga för de obotfärdiga utan för sina lärjungar. I bönen får vi veta att vi tillhör Fadern. Gud har skapat oss. Vi är barn i hans familj, men under jordelivet lär vi känna honom genom Jesus. Jesus kom för att vara vår Herre och Frälsare.
- b) Tänk om människor i allmänhet kunde ana vad Jesus önskar för dem. Det finns så många blinda och vilsegångna, alldeles i onödan. Nu får vi veta att Guds kärlek inte bara är allmän utan att han aktivt ber för oss. Det gör han än i denna stund.
- c) Det finns skäl för oss som vill vara lärjungar att vara frimodiga, eftersom Jesus ber för oss. En kristen behöver inte vara frågande eller tvivlande kristna när hon vet att Jesus ber för henne.

2. Jag har förhärligats genom dem

- a) När vi läser Apostlagärningarna förstår vi att Jesus fortsätter att undervisa, ingjuta hopp och bota sjuka genom sina lärjungar. Han förhärligas genom dem.
- b) Det kristna livet har lika litet som det vanliga livet att göra med prestation. Lika litet som vi anstränger oss för att hjärtat ska slå eller lungorna andas behöver vi anstränga oss för att leva i relation till Jesus. Det betyder inte att vi ska missköta oss vare sig fysiskt eller andligt. Det hör till ett sunt liv att lyssna till evangeliets ord, be och att ta emot nattvarden.
- c) När vi idag firar Högmässan förhärligas Jesus. Prästen bryter brödet och delar ut kalken i Jesu efterföljd. På så sätt förhärligas Jesus. Men vi önskar också att han förhärligas i vardagens lilla gemenskap. Kanske är det lättare för de ovana att känna igen Jesus där.

3. ... så de blir ett liksom vi är ett

- a) Något senare i den översteprästerliga förbönen, v 20-23, ber Jesus för de kristnas endräkt. Men redan här antyds den. Jesus vill att vi ska bli bevarade i Faderns namn, det som han har gett honom. Guds namn är inte bara en term eller ett begrepp utan är i sig heligt. Det står för Gud själv och hans kraft och kärlek. Allt detta låter Jesus oss förstå hade han fått när han sa JAG ÄR den gode Herden, den sanna vinstocken ...
- b) Jesus behöver inte be Fadern om att Han ska vidta några särskilda åtgärder för att vi ska bli bevarade. Han lägger bara fram fakta inför Fader: De är ju dina ... Det är det starkaste skälet. Vi behöver naturligtvis underhålla vår relation till Gud, (obs 1:a-3:e budet) men vi kan vara frimodiga när vi vet att Han är hos oss, att Jesus ber för oss och att vi är Guds barn.
- c) Vi är i Guds namn tillsammans med alla andra kristna. När Jesus ber att vi ska vara ett liksom han och Fadern är ett förstår vi att det handlar om den ömsesidiga kärleken. Det duger

inte att diskutera sammanslagningar eller ingå avtal om vi inte älskar bröderna. Att vara en kristen är att leva av och i Guds kärlek.

14 ef Tref, predikan 2

Joh 17:9–11 (EB2003)

I årg

Inledning: Jesus ber att ingen av oss ska gå förlorad. Han vill förhärligas genom oss och ber att vi ska bli bevarade i den gemensamma tron.

1. Jag ber för dem som du har gett mig

- a) Många lyssnade till Jesus men inte alla följde honom. Det var viktigt för Jesus att han fick några som kunde fortsätta att sprida evangelium om Guds rike. Därför ber han för dem. Lagg märke till tempus; han ber.
- b) Alltför ofta tänker människor att de ska be. Mycket tal om detta, men sällan talar vi om hur han ber för oss och därför blir får förståelse av bönen för liten. Joh 3:16 känner vi, liknelsen om det förlorade fåret likaså, men vet du att Han är densamme idag, Hebr 13:8.
- c) Han ber för oss som är samlade till högmässa eftersom vi tillhör Gud, säger texten. Han vill inte att någon av oss ska gå förlorad.

2. Jag har förhärligats genom dem

- a) Jesus tog gestalt i sina lärjungar på ett särskilt sätt efter Pingstdagen. De kom att fortsätta vad Jesus hade börjat, att förkunna Guds väldiga gärningar. Kristi kropp lever än i våra dagar, men vi är kvar i världen och behöver hans förböner.
- b) Han ber för oss och vi underhåller relationen till Honom genom att tala med Honom. Vi brukar nådemedlen. Det är att ha med oss dopet i vardagen, att leva ett eukaristiskt liv i tacksamhet, bön och gemenskap (koinonia).
- c) Det är i gemenskapen som Kristus förhärligas, Ps 133. Därför ber Jesus om att vi ska vara ett, att vi ska vara hans kropp på jorden som fortsätter vad han börjat.

3. Bevara dem i ditt namn

- a) Jesus har gjort allt för oss, kallat oss, gjort oss rättfärdiga, fostrar oss med hjälp av nåden, uppenbarar sin vilja och utrustar oss. Han kan inte göra mer, men framför oss ligger prövningarna. De som ska visa att det han gjort är tillräckligt.
- b) Kristna är förenade genom vad de tagit emot. Evangeliet räcks alla, men dopet är personligt. När vi döps tar vi emot ett och samma evangelium. Vår gemenskap är därför i Kristus. Kyrkan är ingen mänsklig organisation och sann ekumenik består inte av samtal mellan samfundsledare än mindre mellan företrädare av olika religioner. Ekumeniken har fått sitt värde genom kärleken till bröder och systrar.
- c) Enheten i Kristus är en gåva, men den är också en uppgift. Det är ingen lätt uppgift att fortsätta det verk Jesus påbörjade, men det styrker oss att tänka på honom som sitter på Faderns högra sida och manar gott för oss, Hebr 7:25.

Avslutning: Jesus ber att ingen av oss ska gå förlorad. Han vill förhärligas genom oss och ber att vi ska bli bevarade i den gemensamma tron.